

अति

नोदनं विना केवलेन भेषजेन प्रतिकर्तुमशक्य-
त्वात् । एषोऽतिसारः वैद्यैः कथः कथेन साध्यः ।
प्रदिष्टः कथित इत्यर्थः ॥ * ॥ अथागन्तुजलेन
सांश्यात् भयातिसारस्यापि संप्राप्तिपूर्वकं लक्षण-
मत्रैवाह ।

“भयेन क्षोभिता दोषा दूषयन्ति मलं यदा ।
तदातिसार्यते तन्तु क्षिप्रमुष्णजलज्वरं ॥
वातपित्तातिसारस्य प्रायो लिङ्गैः समन्वितं ।
न भयोपशमाच्छन्मै यस्मिन् स्यात् सभयात् स्मृतः ॥
ज्वर इति ज्वरं जले ज्वरमानं । ननु भयाति-
सारस्य कथमागन्तुजलमयमपि दोषज एव ।
यत आह । भयेन क्षोभिता दूषिता दोषा मलं
दूषयन्ति । तन्मलमतिसरति । अत्र पूर्वमेव
दोषसम्बन्धः । उच्यते ।

“रागद्वेषभयात् ये च ते स्युरागन्तवो गदाः” ।
इति वचनाद्भयातीसार आगन्तुज एव । स्त्रीकस्य
त्वयमर्थः । भयेनैव हेतुभूतेन दोषा वातपित्त-
कफा अतीसारणाय क्षोभिताः सञ्चालिताः न
दूषिता भयेन त्रयाणामपि दोषाणां दूषणासम्भ-
वात् । अतिसर्तुं चलिता वातपित्तकफा मलं
दूषयन्ति तत् सर्व्वे वातपित्तकफमलं भयेनैवाति-
सार्यते । पश्चादातिसम्बन्धो भयादायुरिति वच-
नात् । अतएव भयातिसारे वातद्वयैव क्रिया
कथितेति समाधिः ॥ * ॥ अथ तयोश्चिकित्सा ।
“भयशोकसमुद्भूतौ ज्ञेयौ वातातिसारवत् ।
तयोर्व्यातहरी कार्या हर्षणाश्रासनैः क्रिया” ॥
वातातिसारवत् वातातिसारलक्षणैः । तयो-
श्चिकित्सा च हर्षणाश्रासनपूर्व्वका वातहरी
कार्या ॥ * ॥ अथामातीसारस्य संप्राप्तिपूर्व्वकं
लक्षणमाह ।

“अन्नाजीर्णात् प्रदृताः क्षोभयन्तो-
दोषाः कोष्ठे धातुसंघान् मलाञ्च ।
नानावर्णैर्नैकशः सारयन्ति
शूलोपेतं षष्ठमेन वदन्ति ॥
अन्नं भृत्तं तदजोषं चेति कर्मधारये अन्नाजीर्णं
तस्मात् प्रदृता उपदृताः । क्षोभयन्तः चाल-
यन्तः । नैकश इत्यत्र नाकादिवान्नाक्षरविप-
र्ययः । नन्वामेन दोषा दूषयन्ते गुर्व्वदिभक्ष-
णादिभिरिव ते चातीसारमुत्पादयन्ति । नत्वाम-
मेवातीसारमुत्पादयति । तेनामातीसारोऽपि
दोषज एव किमर्थमयं पृथगुच्यते । उच्यते । आ-
मातीसारस्य चिकित्साविशेषार्थं सम्प्राप्तिपूर्व्वको
लक्षणविशेषः पृथगुक्तः । कः स चिकित्साविशेष-
स्तमाह । अतिसारेषु सर्व्वेष्वेव संग्राहकमौषध-
मुक्तमामातीसारे तु ग्राहकं विरुद्धं । यत उक्तं ।
“नामे संग्राहकं विद्यादतीसारे कदाचन ।
संग्रहीतो बलादासो विकारान् कुरुते बह्वन्” ॥
इति । बलाद्द्वेषजबलात् । विकारान् ग्रहण्या-
भ्यानशूलगुल्मशोथोदरज्वरादीन् ॥ * ॥ तस्य
चिकित्सा ।

“वत्सकातिविषा शुगठी विल्वहिकुयवाम्बुदाः ।
चिन्केण यता यथां क्षाय आमातिसारनुत्” ॥

अति

आमातिसारस्य चिकित्सा पूर्व्वमुक्तेव ॥ * ॥
“शोधनीन्द्रयवाः पाठा विडङ्गातिविषा घनाः ।
क्षयिताः सोषणाः पीताः शोथातिसारनाशनाः” ॥
शोधनी पुनर्नवा । उषयं मरिचं । सशोथातो-
सारे ॥ * ॥

“आम्नास्थिमध्यमालूरफलक्षायः समात्तिकः ।
शर्करासहितो हन्यात् कर्द्यतीसारमुल्बयं” ॥
मालूरफलं विल्वफलं ।
“कषायो भृष्टमुद्गस्य सजाजमधुशर्करः ।
निहन्याच्छर्द्यतीसारं दृष्यादाहं ज्वरं भ्रमं” ॥
कर्द्यतीसारे ॥ * ॥

“दध्ना ससारेण समात्तिकेण
सुञ्जीत निःसारकपीडितस्तु ।
सुतप्तकुप्यक्षयितेन चापि
क्षीरेण शीतेन मधुभूतेन” ॥
निःसारकः निद्राही इति लोके । सुतप्तकुप्य-
क्षयितेन । सुतप्तसुवर्णरजतेतरलोहनिर्व्वाण-
क्षयितेन । सुञ्जीत पथ्यमिति शेषः । निःसा-
रके ॥ * ॥

“दीप्ताग्निर्विष्टुरीषो यः सार्यते फेनिषं शक्यत् ।
स पिबेत् फाणितं शुण्ठीं दधि तैलं पयो घृतं ॥
बला विश्वाभृदं क्षीरं गुडतैलानुयोजितं ।
दीप्ताग्निं पाययेत् प्रातः सुखदं वर्षसत्तये” ॥
पुरीषद्वये ॥ * ॥

“तुलां संकुच्य विल्वस्य पचेत् पादावशेषितं ।
सत्तीरं साधयेत्तैलं स्रक्खणपिष्टैरिमेः समैः ॥
विल्वं सधातकीकुलं शुण्ठीं राक्षा पुनर्नवा ।
देवदाह वचा मुक्तं लोभ्रमोचरसान्वितं ॥
यभिर्मुदभिना पक्वं ग्रहण्यशोऽतिसारनुत् ।
विल्वतैलमिति ख्यातमत्रिपुल्लेण भावितं ॥
ग्रहण्यशोऽधिकारे ये खेहाः समुपदर्शिताः ।
प्रयोन्यास्तेऽतिसारेऽपि त्रयाणां तुल्यहेतुता” ॥
त्रयाणां ग्रहण्यशोऽतिसाराणां । विल्वतैलं ॥ * ॥
अथातिसारभेदस्य प्रवाहिकात्याधेः संप्राप्ति-
पूर्व्वकलक्षणमाह ।

“वायुः प्रहृदो निचितं बलासं
नुदत्तधस्तादहिताश्लस्य ।
प्रवाहतेऽप्यं बज्रशो मलाक्तं
प्रवाहिकां तां प्रवदन्ति तज्ज्ञाः” ॥
अस्यायमर्थः । अहिताशनस्य अतिप्रशयेन वातल-
भक्ष्यभोजिनः । प्रहृदो वायुः प्रवाहलः कण्ठ-
हृद्गलेन सशब्दं वायुसंपानमार्गेण त्यजतः ।
निचितं सञ्चितं । बलासं कफं । मलाक्तं पुरी-
षयुक्तं अल्पं । बज्रशः वारंवारं । अधस्तात्
गुदमार्गेण । नुदति प्रेरयति । तज्ज्ञाः पुरा-
णा वैद्याः । तां प्रवाहिकां प्रवदन्ति कथ-
यन्ति ॥ * ॥

तस्या वातजादिभेदेन रूपमाह ।
“प्रवाहिका वातक्षता सशूला
पित्तात् सदाहा सकफा कफाञ्च ।
सशोणिता शोणितसम्भवाञ्च
ताः खेहरूक्षप्रभवा मतास्तु” ॥

अति

तत्र रूक्षप्रभवा वातजा । खेहप्रभवा कफजा । तु
शब्दात्तीक्ष्णोष्णप्रभवा पित्तजा रक्तजा च । तासा-
मतीसारवदादिशेषं लिङ्गं क्रमं चामविपक्षताञ्च ।
क्रमं चिकित्सां ॥ * ॥ तस्याश्चिकित्सामाह ।
“विल्वपेशी गुडं लोभ्रं तैलं मरिचसंयुतं ।
लोढ्वा प्रवाहिकाज्ञान्तः कृत्वं सुखमाप्नुयात्” ॥
विल्वदिरवलेहः ॥ * ॥

“धातकीवदरीपत्रकपित्थरसमात्तिकं ।
सलोभ्रमेकतो दध्ना पिबेन्नित्वाहिकादितः” ॥
एकतः प्रत्येकं दध्ना पिबेदित्यर्थः । निर्व्वाहिका
प्रवाहिका । धातक्यादिः ॥ * ॥ अथ असाध्या-
तिसारिणोऽलक्षणाह ।

“पक्वजाम्बवसंकाशं यक्षत्खण्डनिभं तनुं ।
घृततैलवसामञ्जवेसवारपथोदधि ।
मांसधावनतोयामं कृष्यां नीलारुणप्रभं ॥
जुगुपं सक्षदाणोक्थ नातिसारमुपक्रमेत् ।
दृष्यादाहारुचिश्वासहिकापार्श्वीस्थिशूलिनं” ॥
संमूर्च्छारतिसंमोहयुक्तं पक्ववलीगुदं ।
प्रलापयुक्तञ्च भिषक् वर्ज्येदतिसारिणं । संमूर्च्छा
सकलेन्द्रियमनसां स्वस्वविषयग्रहणाशक्तिहेतुर-
वस्थविशेषः । संमोहः विकृतमतित्वं ।
“असंभृतगुदं क्षीयं शूलाभ्यान्नैरुपद्रुतं ।
गुदे पक्वं गतोभ्यागमतीसारिणमुत्सृजेत् ॥
असंभृतगुदं गुदसंवरणाक्षरं ।
गुदे पक्वं गतोभ्यागं गुदपाकारम्भके पित्ते
विद्यमानेऽपि शीतगात्रं नद्याग्निं वा ।

“श्रासशूलपिपासासं क्षीयं ज्वरनिपीडितं ।
विशेषेण नरं दृढमतीसारो विनाशयेत् ॥
शोथं शूलं ज्वरं दृष्यां श्रासं कासमरोचकं ।
कृद्सिमुच्छं च द्विक्वाच्च दृष्टातिसारिणं त्यजेत् ॥
हस्तपादाङ्गुलीसन्धिप्रपाको मूत्रनिग्रहः ।
पुरीषस्योष्णतातीव मरणायातिसारिणां ॥
अतीसारी राजरोगी ग्रहणीरोगवानपि ।
मांसाभिवलङ्घिनो यो दुर्लभं तस्य जीवनं ॥
बाले दृढे त्वसाधोऽयं लिङ्गैरेतैरुपद्रुतः ।
अपि यूनामसाध्यः स्यादतिदुष्टेषु धातुषु” ॥
एतेलिङ्गैः पूर्व्वोक्तेः पक्वजाम्बवसंकाशत्यादिभिः ॥ * ॥
अथातिसारयुक्तस्य लक्षणं ।

“यस्योच्चारं विना मूत्रं सम्यग्वायुश्च गच्छति ।
दीप्ताग्नेर्षु कोष्ठस्य स्थितस्तस्योदरामयः” ॥
उच्चारं पुरीषं विना स्थितः निवृत्त उदरामयो-
ऽजातिसारः ॥ * ॥ अथातीसारिणो वर्जनीया-
न्याह ।

“खानावगाहनाभ्यङ्गगुहस्त्रिधादिभोजनं ।
व्यायाममभिसन्तापमतीसारी विवर्जयेत्” ॥
खानमुद्गतजलेन । अवगाहनं नद्यादौ । इत्यती-
सारधिकारः । इति भावप्रकाशः ॥
अतिसारकी, [न] चि, (अतिसार + स्वार्ये कन्
ततो मत्वर्थे इन्) सातिसारः । अतिसाररोग-
युक्तः । उदरामयी । इत्यमरः ॥
अतिसाम्या, स्त्री, (साभ्यं समतामतिक्रान्ता अद्या-
दीति समासः अतुल्यस्थलयुक्ता इति यावत्) ॥